

undlader at stemme. Jeg har som Ord­ fører den Pligt at anbefale, at Erklæringen vedtages, men jeg har ikke nogen Pligt til at anbefale enten den ene eller den anden Maade, hvorpaa det kan ske, og det vil jeg derfor ganske henstille til ærede Med­ lemmer.

Schovelin: Da dette ærede Ting ud­ stemte Forbudet mod Hjemmebarbering, tør jeg sige, at der gik et Begejstringens Pust over hele Landet. Man var virkelig glad over, at Landstinget havde taget Mod og Mandshjerte til sig og vist den sunde, tørre Fornuft den Hyldest og Honnør, som laa i denne Udstemning. Jeg for mit Ved­ kommende maa sige, at jeg i Kraft deraf — og i Kraft af meget andet — følte mig stolt og glad over at være Medlem af dette høje Ting. I denne Henseende er jeg i en vis Modsætning til det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), der i Gaar ud­ trykte det Ønske, at Landstingets Indflydelse maatte blive mindre og mindre. Jeg bringer ikke dette i Erindring for at rette nogen Art af Bebrejdelse mod det ærede Medlem; jeg forstod, at det var en ædel Selvbespejling. Han vurderer aabenbart den Indflydelse, som rettelig bør tilkomme ham qua Medlem af en offentlig Forsam­ ling, saa beskedent, at han er blevet helt betuttet over den store Indflydelse, som Landstinget uimodsigeligt er i Besiddelse af, og derfor ønsker, at denne Indflydelse skal bringes ned til et overkommeligt Jævn­ maal. Men for mit personlige Vedkom­ mende er det altsaa helt omvendt. Jeg føler mig stolt og glad som Medlem af denne Forsamling i samme Maal, som Tin­ get viser sig at have Indflydelse, og denne Indflydelse gaar i den rigtige Retning. Under Førerskab af det ærede 1ste Med­ lem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen) vandt Landstinget virkelig ved hin Afstemning en ualmindelig stor Popularitet, og det ærede Medlem stod som en Frihedens Helt ombølget af Folkets Jubel. Dog maa jeg maaske straks tilføje, at det er ikke gan­ ske korrekt, naar jeg siger Folkets Jubel — jeg mener altsaa den mandlige Dels, thi hvad den bedre Halvdel eller de bedre Halvdele angaar, viser de sig at have haft helt andre Interesser ved dette Lov­ forslag. Man tør vel ikke herefter, hvis Kvinderne skulde give deres Tilslutning til dette Lovforslag, for Danmarks Vedkom­ mende tale om det smukke Køn, eftersom det uimodsigeligt derigennem bliver slaaet fast, at de for at være smukke skal være friserede om Søndagen. Dette være, som

det være vil, det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds var overordentlig populær, mere populær end han nogen Sinde har været, hin Dag blandt alle Mandfolk, der ikke er saa barbariske at bære Fuldskæg og som Følge deraf ønsker at se ordentlige ud om Søndagen ligesom paa alle andre Dage. Nu i Dag er jo hele Frelserglorien taget af ham, eller han tog den selv af Stykke for Stykke, saa det viser sig at være et ganske almindeligt Teaterrekvisit. Det er virkelig lykkedes Barbermestrene gennem den Agitation, de har udfoldet, at dreje Flertallet i Landstinget — i alt Fald ser det foreløbig saaledes ud. Selv om det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds nu ikke længere er en Frihedshelt og en Frelser­ mand, vil han dog hævde for sig selv at være en gammel Politikus, men her viser det sig altsaa, at Barbermesteren i Kraft af sine store literære Traditioner har vist sig at være en endnu bedre Politikus. Jeg har aldrig forstaaet det Udtryk af Geert Westphaler, hvor han taler om, at Barbe­ rerne, naar de kommer de rigtige Steder hen, „staar som Ulfsklinger“. Nu forstaaer jeg det bedre, naar Barbermestrene ved deres særegne Lavspolitik endogsaa har kunnet overvinde det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds saa fuldstændig. Men jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor det egent­ lig har været nødvendigt at bøje sig for disse Barbermestres højst ejendommelige Ræsonnement. Det har nemlig kun været dette, at naar Forbudet mod Hjemme­ barbering ikke kom, saa vilde der ske det frygtelige, at saa vilde Svendene gaa ud om Søndagen og skaffe sig en Ekstrain­ tægt ved at barbære Kunderne i Hjemmet — det kunde ganske vist Mestrene ogsaa gøre — men saa var det, ræsonnerede Bar­ bermestrene, dog bedre, at ingen overhovedt tjente noget om Søndagen. Det synes jeg er et ualmindeligt tarveligt Ræsonne­ ment, men saa meget er for mig det af­ gørende i Sagen, at det i alt Fald ikke er et Ræsonnement, som en Lovgivningsmagt burde behøve at bøje sig for. Vi skulde vel ikke være kommet saa vidt her i Landet, at Lovgivningsmagten ikke mener at have andet at gøre end at indregistrere de forskellige Organisations mere eller mindre taabelige Beslutninger. Det er dog saa­ ledes — i et Tilfælde som dette ser man det saa klart —, at det her er et lille Flertal af Barbermestre, der staar overfor hele den store Befolkning, altsaa i Øjeblikket den store mandlige Befolk­ ning — Mændene er jo ogsaa Mennesker. Vi bør dog tage Samfundshensyn. Naar